

בא ראה, החררים מתקנים בלילה הוה את המלשטים לפלה, ומעתרים אומת בטרה שלה אל הפלך. ומי מתקין לפלך, בלילה הוה להפצע עם הפלה, להזדוג עם הגבירה? הנדר הקודש העמק של כל הנגרות, האם העלינה. זהו שפטות שיר צאינה וראייה בנות ציון בפלך שלמה וגוו. אמר שהתקינה את הפלך וטרה אותו, היא בא לטהר את הגבירה ואת אותם שנמצאים עמה.

לפלך שהיה לו בן יחיד, בא לזוג אותו עם הגבירה העלינה. מה עשתה אמו כל אותו הלילה? נכנסה לבית גנינה, הוציאה טריה עלינה עם שעבים אבנים יקרות סביבה וטרה אותן. הוציאה פלי מילת ולהלבישה אותן, ותקנה אותן בתקוני מלכים.

אחר כך נכנסה לבית הפלה, ראתה את עולםותה שמתקנות את העטרה שלה ואת לבושה ואת תכשיטיה למתקן אותה. אמרה להן: הרי התקנתי בית טבילה, מקום שםנים נובעים, וכל הריחות והבושים סביב אותם הימים לטהר את פלתי, שתבא פלתי, הגבירה של בני, ועלמותה, ויתהרו באותו מקום שהתקניתי באוטו בית הטבילה של הימים הנובעים שעמי. אחר כך פקנו אותה בתכשיטיה, הלבישו אותה לבושה, עטרו אותה בעטרה שלה. לאחר מכן היכל לכלה, וימצא את מדורו עמכם באחד.

כך הפלך הקודש והגבירה והחררים כמו זה, והאם העלינה שמתקנת את הפל, נמצא שהפלך העlion והגבירה והחררים, מדורם כאחד, ואין נפרדים לעולמים. זהו שפטות, ה' מי יגור באלה?

הא חזי, חביריא מתקני בהאי ליליא תכשיטה לכה, ימעטري לה בעטרה, לגבי מלך. ומאן מתקין ליה למלך, בהאי ליליא, לאשתכח בה בלילה, לאזדווגה בה במטרונית. נראה קדיישא עמיקא דבל נברין, אימא עלאה. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים) צאינה וראייה בנות ציון במלך שלמה וגוו. לבתר דatakinit ליה למלא, ואעטרת ליה, אתיית לדכאה לה למלא, ולאינון דמשטפחי גבה.

למלך דהוה ליה בר יחיד, אתה לזונגא ליה במטרונית עלאה, מאי עבדת אמיה כל ההוא ליליא, עאלת לבוי גניזה, אפיקת עטרה עלאה, בשבעין (דף צ"ה ע"ב) אבני יקר סחרנה, ואעטרת ליה. אפיקת לבושין דAMILAH ואלבישת ליה, ואתקנת ליה בתקוני דמלך.

לברther עאלת לבוי כלה, חמאת עולימתה, דקא מתקני עטרה, ולביבשה, ותכשיטה, למקנא לה. אמרה לוין, האatakinit bi טבילה, אחר דמיין נבעין, וכל ריחין ובוסמין סוחרני אינון מיין, לדפאה לבלתי, ליתי כלה, מטרונית דברי, וועלימתה, ויתדכוון בההוא אחר דatakinit בההוא bi טבילה, דמיין נבעין דעתמי. לבתר פקיני לה בתכשיטה, אלבישו לה לבושה, אעטרו לה בעטרה. למחר כדיית ברי לאזדווגה במטרונית, יתקין היכלא לבלחו, וישתחח מדוריה בכו בחדא.

בך מלך קדיישא ומטרונית, וחבריא, כהאי גוונא. ואימה עלאה דמתקנת כלא. אשתחח דמלך עלה, ומטרונית, העlion והגבירה והחררים, מדורם כאחד, ואין נפרדים לעולמים.